

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palatium

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

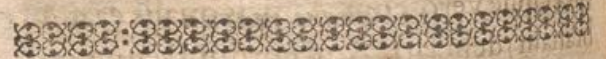
Quod sub peregrinorum habitu Christus sese præbeat mortalibus persæpè
excipiendum cap. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

88 PEREGRINOS SVSCIP.

cus. Dum enim in membris pauperum, & in peregrinis, Christum suscepisti, eius tibi amicitiam conciliaisti: & quia tectum communè hospitibus præbuiſti, gaudium sempiternum, æternumq; domicilium iure hospitalitatis promeruiſti. Equū namque est vt qui in aliena terra amicū excipit, ab eodem peregrinus factus, amicè recipiatur. Vt igitur tantæ amicitia participes efficiamur, hospitalitati studeamus, siquidē (vt cum Chryſoſtomo loquar) *ralem mercedem habet qui suscipit peregrinantem; qualem qui propter Deum peregrinatur. Et sunt ambo æquales.* Alia præmia prosequamur.

Super Math. cap. 11.

QVOD SVB PEREGRINORVM HABITV CHRISTVS

SE SE PRÆBEAT MORTALIBUS PER SÆPÈ EXCIPIENDUM. *

CAPVT XIX.

Tertullianus lib. 3. contra Marcion: tractans de hospitalitate Patriarchæ Abraham,

braham, qui in humana specie Angelos
 Dei susceperat hospitio, eorum tertium
 dicit fuisse Christum; cuius opinionem,
 Augustini sententia comprobat dicentis:
Ecce dum Abraham hospites exciperet, ipsum *Serm. 71.*
Deum excipere hospitalitatis contemplatione *de temp.*
promeruit. Nec hoc incredibile est, cum id
 fieri sine impedimento potuerit. Dato ve-
 rò quod Christum non excepisset; Sacro-
 sanctæ tamen Trinitatis legatos suscepit,
 ut testantur D. Ambrosius, D. Hilarius,
 Eusebius & alij. Qui autem legatos exci-
 pit, cum profectò suscipere censetur à quo
 missi sunt. Nec dicere formidabo cum D.
 Augustino Deum adeò cum hominibus
 (præcipuè verò cum Amicis qualis erat A-
 braham) deliciarì, & in eorum frequenta-
 tionibus delectari, ut sub ternario peregrini-
 norum numero, Indiuiduam voluerit diui-
 narum personarum ostendere Trinitatem. *Lib. 2. de Tri-*
nit. c. 4.
 Vnde attentius tantæ bonitatis perpendens
 excellentiam, quoslibet Christianos ad ho-
 spitalitatem his verbis hortabatur: *Disce* *Lib. 5. contra*
Christiane sine discretionè exhibere hospitali- *hereth.*
tatem, nè forte, cui domum clauseris ipse sit
Christus,
 Nec dubium est, quin Christus, cuius o-
 mnis vita, pura paupertas fuit, plerumque
 sub

specie pauperis se suscipiendum mortalibus exhibuerit. Pauperem dico, quia ex matre paupere, natus in praesepio, postmodum non habens ubi caput reclinaret, nudus pro nostra salute pependit in cruce. Exempla sufficiunt quibus & patrum & nostram opinionem comprobemus. Discipuli euntes in Castellum Emmaus dum peregrino charitatis officia impendere volunt, Dominum, & Salvatorem se excepisse cognoscunt.

ENC. 24.

In Ciuitate Leodiensi Anno Domini 1603. vidua quaedam Deo deuota graui morbo torquebatur adeo ut morti de die in diem vicinior fieret. Vespere quodam ancilla nunciat viduae puerulum in ostio frigore morientem hospitium pro Dei amore postulare. Annuens vidua refocillatum puerulum, & calefactum, lectum in quo decumbebat iussit introire. Post modicum vero tempus cum de puerulo curam haberet, ne frigus pateretur, per lectum requirens nusquam inuenit. Stupefacta ancillam vocat, & utrum puerulum dimisisset sollicite interrogat. Negat egressum ancilla, nec tantam virtutem inesse posse puerulo dicit. ut pessulum ostij vel seram pandere possit. Miratur vidua, & sanitati restitutum (quod in pauperibus frequenter esse solet)

folet) si vermiculos quosdā reliquisset in-
 quirat, suauissimum odorem sentit ex eo
 prodire loco, in quo paruulus puer decu-
 buerat. Quis aliū fuisse dicat hunc paruu-
 lum quam Christum, vel Angelum sub hu-
 mana specie peregrinantem?

Non absimile est quod Sancto Leoni 9.
 summo pontifici accidit; Qui cum Le-
 profum præ foribus stantem in lectum
 proprium admisisset, manè factò eum in-
 quitum per omnia vr̄bis loca nusquam
 inuenit. Vade colligere dabatur, eū, Chri-
 stum sub leprosi specie, in lectum propriū
 admisisse. Cum D. Gregorius ante refe-
 ctionem pauperibus; manibus proprijs a-
 quam ministraret, contigit eorū quendam
 lotis manib⁹ protinus euanescere. Stupete
 eo, & admirante, diuinitus illapsam vocem
 in visione audiuit, sibi dicentem: Gregori,
 me quidē diebus singulis in membris meis
 (q̄ pauperes sunt) excepisti; at verò hodie
 in propria persona me suscepisti. Sanctus
 Iuo causidicorū Patronus die quadā pran-
 dens in domo sua cū amicis pluribus homi-
 nem (vt exteri⁹ videbatur) pauperē & mise-
 rū excepit, eumq; apud se collocans, benig-
 nē ad cibi sumptionē p̄ouocabat. Is verò q̄
 humili cernebatur accinct⁹ amictu, gloriā
 pan-

*Platina in visa
 eius.*

*epi
 dicit
 ca*

lib⁹
 atre
 nō
 no-
 suf-
 ppi-
 ates
 ha-
 inū,
 oz.
 or-
 vici.
 un-
 no-
 ula-
 eru-
 im-
 ero
 eret.
 rens
 vo-
 icitē
 nec
 odi-
 dere
 uta,
 esse
 ble)

pandens, maiestatis lumine omnibus conspicuus claruit, seque Deum sub pauperis vestimento clarè demonstravit. Nam dicēs: *Dominus vobiscum* protinus disparuit. Unde liquido constat Christum persæpè se hominibus sub pauperum peregrinorum specie suscipiendum offerre. Quod testatur D. Chrysostomus dicens; *Hospitem suscipiens, suscipit Christum.* Quod si quandoque in propria persona Christus non compareat, frequenter tamen Angelos mittit qui vices illius teneant, & qui hospitalitatis officia Angelica claritate honorent. Ideò Apostolus Hebræos ad hospitalitatem invitans dicebat: *Hospitalitatem nolite oblitesci, per hanc enim placuerunt quidam, Angelis hospitio exceptis.* Quod in Abraham & Loth contigisse sacra pagina testatur. Tobias pro hospitalitatis munere Archangelum Raphaelem filio suo custodem, luminis amissi reparatorem, & bonorum temporalium auctorem habere meruit.

Nec prætereundum est quod in legenda S. Gregorij legimus. Qui cum solito more œconomo iniunxisset vt duodecim pauperes ad prandium conuocaret, isque iam mandata Pontificis esset executus, ingressus aulam tredecim pauperes in ea numeravit.

Ex regist.

Heb. 13.

rauit. Iratus, œconomum repræhendit q̄
 plures solito pauperes introduxisset, negat
 œconom⁹ se solito plures induxisse, quod
 si inquit tertius decimus est, me incio im-
 pudenter introiuit. Introeunt simul, & in
 mensa duodecim tantum pauperes nume-
 rat œconomus, tertium decimum in ea esse
 aduertit Pontifex Sanctus. Tandem assi-
 denti illo mensæ is qui tertius decimus in-
 ter eos erat, nunc iuuenis, nunc senex Pon-
 tifici apparebat, quod quidem aduertens,
 donec finitum esset prandium, conticuit.

Igitur finito prandio pauperem seorsim
 vocans, ei ex parte Omnipotentis imperat
 vt quis sit sibi denunciaret. Ego (inquit ille)
 pauper sum ille cui iam à tot annis duode-
 cim argenti numos in lance argentea, quos
 tibi mater Saluia transmiserat tradidisti.
 Ex tunc Cœlestis Pater Filij sui Iesu Chri-
 sti Vicarium te præordinauit. Pontifice au-
 tem interrogate vnde id nosceret, subiun-
 xit: Scio inquit certissimè, quia Angelus
 Dei sum, & ab eo tempore tuæ fui præfect⁹
 custodiæ. Vnde verissimū esse patet quod
 Chrysostomus inquit: *Hospitales, Angelos* Super Genes.
 hom. 44.
 & *Christum suscipiunt.* Ad pœnas & sup-
 plicia crudelium erga peregrinos
 veniamus.

QVÆ